

יורם קניוק, סופר (1930-2013)

"סוסעץ" (1974), רומן המשחזר את תל-אביב של שנות ילדותו; "היהודי האחרון" (1982) העוסק במיזוג בין השואה ומיתוס ההתיישבות היהודית ומוטיבים ממלחמות ישראל. הספרים "חימו מלך ירושלים", "אדם בן כלב", "סוסעץ" ופרקים מתוך "היהודי האחרון" עובדו לסרטים. ספרו "הברלינאי האחרון" (2004) הוא אוסף רשמי מסעותיו בגרמניה. הספר "תש"ח" (2010) העוסק בחוויותיו כנער במלחמת השחרור, שתורגם גם לערבית, זיכה אותו בפרס ספיר. קניוק כתב ספרי ילדים ונוער, ובהם "הבית בו מתים הג'וקים בשיבה טובה" (שעליו זכה בפרס זאב ב-1976), "הגנב הנדיב", "וסרמן" ו"איוב, חלוק-נחל והפיל".

נולד, גדל והתחנך בתל-אביב. אביו, משה קניוק, עלה לארץ-ישראל מברלין והיה למזכירו האישי של מאיר דיזנגוף ולמנהלו הראשון של מוזיאון תל-אביב לאמנות בשנים 1932-1948 ו-1950-1962. בגיל שבע-עשרה הצטרף לפלמ"ח, השתתף במלחמת העצמאות ונפצע בקרב על מזר סן סימון. למד ציור בבצלאל, ובעידודו של מרדכי ארדון המשיך את לימודיו במשך כשנה בפריס. התגורר בארצות-הברית כעשר שנים ועסק באמנות ובעבודות שונות עד שהחליט להתמסר לכתיבה. ב-1958 חזר קניוק ארצה ומאז התגורר בישראל. ספריו כתובים על-פי רוב בטכניקה של זרם התודעה וכתיבתו נעה בין הממשי להזוי, בין מרכיבים בדיוניים לבין כתיבה ביוגרפית ואוטוביוגרפית. ספרו הראשון "היורד למעלה", הכולל קובץ של סיפורים קצרים, יצא לאור ב-1963. עם ספריו הנודעים נמנים "חימו מלך ירושלים" (1965) - סיפור אהבה בין אחות לגבר פצוע על רקע ימי המצור על ירושלים; "אדם בן כלב" (1968) - שבו תיאור דמויות של ניצולי שואה בבית חולים לחולי נפש;

